

Radicale vernieuwing zorg

Ondersteund door

“Iedere dag leer ik iets nieuws”

Geplaatst op 25 oktober 2018

Begin oktober is doorstromer Nancy van Loon-Vertuin (45) gestart met de praktijk-leerroute Waarde-Vol Onderwijs®. Ze is er heel enthousiast over: “De visie achter dit opleidingstraject sluit aan bij de manier waarop ik zelf ook graag werk”(zie ook Nancy’s mooie blog onder aan dit artikel).

Nancy heeft al aardig wat ervaring in de zorg. In 1991 begon ze aan de opleiding ziekenverzorgende; in 1994 behaalde ze haar diploma. Ze ging eerst aan de slag in een verpleeghuis, waar ze ongeveer zes jaar bleef. Vervolgens maakte ze de overstap naar de ouderenpsychiatrie, waar ze ook ongeveer zes jaar werkzaam was. “Daarna werkte ik nog bij een organisatie voor verstandelijk gehandicapten. En toen ben ik er een tijdje tussenuit gegaan om te zorgen voor mijn kinderen”, vertelt ze.

Herintreden

Ruim 2,5 jaar geleden begon het opnieuw te kriebelen. Nancy ging weer solliciteren en vond een baan bij woonzorgcentrum Rustoord, onderdeel van DSV|verzorgd leven, waar ze op een somatische afdeling kwam te staan. Daarna werkte ze in de thuiszorg. “Na mijn herintreden, heb ik in een paar maanden alle scholingen gedaan die volgens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG) noodzakelijk waren om weer volledig inzetbaar te zijn op mbo-niveau 3”, vertelt ze. Maar Nancy wilde méér. “Een jaar of vijftien geleden stond ik al op het punt om me in te schrijven voor de opleiding verpleegkunde, niveau 4. Alleen ontdekte ik toen dat ik zwanger was. Daarom werd dat plan voorlopig in de ijskast gezet. Maar ik vergat het niet: al jaren zit in mijn achterhoofd dat ik graag verder wil leren. Mijn huidige leidinggevende wist daarvan. Toen ze las dat de opleiding Waarde-vol Onderwijs van start zou

gaan, tipte ze me. Ze vermoedde dat de nieuwe opleiding wel bij mij zou passen. Ik dacht dat zelf ook en daarom heb ik gesolliciteerd. En ik ben direct aangenomen!”

Ruim 2,5 jaar geleden begon het opnieuw te kriebelen. Nancy ging weer solliciteren en vond een baan bij woonzorgcentrum Rustoord, onderdeel van DSV|verzorgd leven, waar ze op een somatische afdeling kwam te staan. Daarna werkte ze in de thuiszorg. “Na mijn herintreden, heb ik in een paar maanden alle scholingen gedaan die volgens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG) noodzakelijk waren om weer volledig inzetbaar te zijn op mbo-niveau 3”, vertelt ze.

Maar Nancy wilde méér. “Een jaar of vijftien geleden stond ik al op het punt om me in te schrijven voor de opleiding verpleegkunde, niveau 4. Alleen ontdekte ik toen dat ik zwanger was. Daarom werd dat plan voorlopig in de ijskast gezet. Maar ik vergat het niet: al jaren zit in mijn achterhoofd dat ik graag verder wil leren. Mijn huidige leidinggevende wist daarvan. Toen ze las dat de opleiding Waarde-vol Onderwijs van start zou gaan, tipte ze me. Ze vermoedde dat de nieuwe opleiding wel bij mij zou passen. Ik dacht dat zelf ook en daarom heb ik gesolliciteerd. En ik ben direct aangenomen!”

Tijd en rust

Nancy stelt dat de visie achter Waarde-vol Onderwijs prima aansluit bij haar eigen opvattingen over goede zorg. “De docenten benadrukken steeds dat het belangrijk is om de tijd en rust te nemen voor de zorgvrager. Dat past uitstekend bij de manier waarop ik zelf altijd probeer te werken” (zie ook de blog van Nancy).

Ook het ‘pionier-aspect’ van Waarde-vol Onderwijs spreekt Nancy aan: “Het praktijk-leertraject staat nog in de steigers en wordt steeds verder uitgebouwd. Het kan zomaar zijn dat we eerst bedenken dat we linksaf gaan om vervolgens toch rechtsaf te slaan. Ik vind dat prima. Ik ben zelf vrij flexibel en vind dat je moet doen, wat op een bepaald moment verstandig is. En dat kun je niet altijd vooraf bedenken.”

Grote verschillen

De eerste schoolweken zitten er inmiddels op. Nancy heeft ze als bijzonder positief ervaren. “We hebben leuke, kundige docenten. Ook de sfeer in de groep is goed – al zijn de onderlinge verschillen tussen de studenten groot; de oudste is 59, de jongste 20. Dat merk je wel. Toen we op internet informatie moesten

opzoeken over belangrijke ontwikkelingen in de zorg sinds de jaren dertig, zag ik dat de jongere generatie daar veel bedrevenener in is dan ik. Maar als het over zorg gaat, heb ik duidelijk meer kennis en ervaring dan sommige anderen. Want ook de verschillen in achtergrond zijn enorm. Sommigen komen, net als ik, uit de zorg- en welzijnsector, anderen bijvoorbeeld uit het bankwezen of de retailbranche of hebben pas kort geleden hun middelbare school afgerond. We zitten ook met niveau 2, 3 en 4 bij elkaar. Dat iedereen z'n eigen bagage heeft, maakt het heel interessant. Zo kan ik bijvoorbeeld veel leren van iemand die nu voor niveau 2 leert, Helpende Zorg & Welzijn. Ze is niet in Nederland geboren, maar woont hier al een tijd. Ze heeft nog niet de juiste papieren, maar wel al ervaring in de zorg en kan heel boeiende verhalen vertellen."

Interprofessioneel leren

Een belangrijk uitgangspunt van Waarde-vol Onderwijs is *interprofessioneel leren*. Hierbij leren studenten van verschillende niveaus volgens dezelfde methodiek en themagericht. Studenten Waarde-vol Onderwijs volgen een deel van de praktijk-leerroute samen; daarnaast is er verbreding en verdieping per niveau. "Door de interprofessionele aanpak leer je direct in de klas al een beetje wat de kracht kan zijn van goede samenwerking", denkt Nancy. "In de praktijk zal dit nog wel duidelijker worden, als we gaan merken hoe de verschillende niveaus elkaar aanvullen op de werkvloer. Zo zullen helpenden doorgaans meer weten van bewoners, omdat zij vaker contact met hen hebben. En verpleegkundigen zijn dikwijls goed in organiseren. Als je elkaar deskundigheden kent en respecteert, kun je er ook beter 'gebruik van maken'."

Een kenmerk van interprofessioneel leren is ook dat studenten een duidelijk zicht op en geloof in de eigen professie krijgen, inclusief achterliggende waarden en beroepsethiek. Hoe zien zij zichzelf in het werk? Hoe willen ze de relatie met de bewoners en hun naasten centraal stellen? "Bij dit soort vragen hebben we uitgebreid stilgestaan", vertelt Nancy. "Zo moesten we bijvoorbeeld 'de ideale verpleegkundige' tekenen. Geef je die een groot hart? Grote handen? Engelenvleugels? Wat je tekent, zegt iets over het beeld dat je hebt van het beroep. Hierover zijn we in gesprek gegaan. Reflecteren is sowieso een belangrijk onderdeel van de opleiding. Iedere dag schrijf ik voor mezelf op wat ik heb gedaan, geleerd, wat ik wel en niet leuk vond. Ook reflecteren we op het eind van de dag vaak als groep."

Nieuwe inzichten

Het is wel wennen om weer in de schoolbanken te zitten, vindt Nancy. "Ik merk aan het eind van de dag dat

mijn lijf uitgeruster is dan normaal – ik ben immers niet de hele dag aan het lopen over een afdeling. Maar mijn hoofd zit veel voller, want ik leer iedere dag nieuwe dingen.” Zo merkte Nancy al dat ze over dementie nog best veel kan bijleren. “Ik heb in de ouderenzorg altijd op somatische afdelingen gestaan, maar zal tijdens mijn opleiding ook met mensen met dementie gaan werken. Goed dus, om meer over deze ziekte te weten te komen.”

Verder sprak de lesstof over de presentiebenadering Nancy erg aan: een manier van werken die de relationele afstemming tussen zorggever en cliënt als basis voor hulp en steun ziet. “De grondlegger van deze theorie, Andries Baart, stelt dat het belangrijk is om kwetsbare mensen ‘nabij te zijn’ en zorgvuldig af te stemmen op wat zij nodig hebben. Ik vond het erg interessant om daar wat dieper op in te gaan. En ik herkende er ook wel veel in, omdat ik zelf altijd al zo probeer te werken.”

Over maximaal drie jaar verwacht Nancy klaar te zijn met de opleiding. “Misschien wel eerder, want mogelijk kan ik her en der nog wat versnellen”, legt ze uit. “Als ik de opleiding heb afgerond, hoop ik lekker aan de slag te kunnen als volledig bevoegd en bekwaam verpleegkundige. Maar nu eerst nog meer leren; ik heb er zin in! Volgende week start ik op mijn leer-werkplek bij Vlietstede, een DSV-locatie in Rijnsburg.”

Tekst: Femke van den Berg (Bureau Bisontekst). Grote portretfoto verkregen via Nancy.

BLOG VAN NANCY

“Zo fijn dat je even naast me zit”

Ik kom binnen bij mevrouw M. (96 jaar) en ik neem plaats in de stoel naast haar. Ik vraag haar hoe het met haar is vandaag. Ze zegt me dat ze het zo fijn vindt dat ik even naast haar ga zitten. “Veel van je collega’s vliegen hier naar binnen, razen als een tornado door het huis, doen hun trucje en verdwijnen weer. Ze hebben het allemaal druk!”

Ik krijg eigenlijk niet eens antwoord op mijn vraag.

“Heb jij wel tijd dan?”, vraagt ze me. Ik zeg haar dat ik graag even tijd voor haar maak om naar haar te luisteren. “Fijn zuster, dat waardeer ik erg”, zegt ze. “Ik vind het fijn als je er bent, jij mag vaker komen.” Dat beschouw ik dan maar als een compliment en dat zeg ik haar ook. “En weet je”, zegt ze, “ik denk dat het jou niet meer tijd kost dan de rest.” Ik denk, of eigenlijk weet ik, dat ze gelijk heeft...

Ik doe vervolgens waar ik volgens mijn looplijst voor kom en ze bedankt me hartelijk voor de geleverde zorg. “Graag gedaan”, zeg ik, “met alle liefde van de wereld...” “Dat weet ik”, zegt ze, “ik hoop je snel weer te zien.”

Meer artikelen over de thema's met trefwoorden:

Thema's: [Vernieuwing onderwijs](#), [Radicale Vernieuwing Waarde-vol Onderwijs®](#)

Trefwoorden: [DSV Verzorgd Leven](#), [mboRijnland](#), [Onderwijs](#), [Waarde-vol onderwijs Leiden](#)